

trykket, og at i Fremtiden Slagelse Realskole ligeledes vil blive trykket ved en stormagtig Nabo, — tage noget Hensyn til, at Sorø er gaaet over fra et Academi, der, som man en Tid troede, skulde taget en ganske anden Udviklingsgang, til at blive udelukkende en Skole og som saadan den rigeste i Danmark, og at derved det Tryk er fremfaldt, som har foranlediget, at det just er Slagelse lærde Skole, der er blevet Offeret paa Dekonomiens Altar, idet den har havt de færreste Disciple, og om man ligeledes skal tage noget Hensyn til, at Sorø Skole da er tillige en Realskole, og har Realclasser. Forsøget med at give Slagelse Anledning til at danne en Realskole vil blive særdeles ugunstigt stillet, hvis man overhovedet vil indskrænke denne Skole til det Allertarveligste, hvorved man formoder, at den paa nogen Maade kan tænkes at virke. Rige og Fattige ere vistnok, denne Forsjæl naaget, at ansee for lige gode, og dette, tænker jeg, skal gjælde saavel om Stoler som om Mennesker. Men jeg skal dog derhos tillade mig at bemærke, at det store Tryk, som nødvendigen fremkommer derved, at der to Mile fra Slagelse Realskole vil findes en særdeles rig Skole, der tillige er Realskole, og som forøvrigt i mange Henseender er begunstiget, næsten med Nødvendighed vil virke forstyrrende ind paa Slagelse Skoles Udvikling, saa at ogsaa det opfordrer til, at man gjør lidt Mere for at fremhjælpe denne sidste i pecuniær Henseende, end Tilfældet vilde være, naar Talen var om en Skole i en anden Egn og under andre Forhold. — Jeg tør maaskee endnu engang komme tilbage til, hvad jeg før berørte om Billighedshensynet imod Communen og Hensynet til de Følelser af Uvillie, som ellers i den turde faae Næring. Indrømmet fuldkommen, at der efter den strenge Ret ikke tilkommer Slagelse Commune nogen Erstatning eller i alt Fald ikke en saa stor Erstatning som den her foreslaaede, er det dog klart, at Kjærligheden til det store Fædreland i det Hele netop gestalter sig sund og kraftig i den Form,

at vi nærmest føle os knyttede til det særskilte Sted, hvor vi i engere Forstand høre hjemme, til den Kreds, hvormed vi fortrinnsviis have at gjøre; og i høi Grad sørgeligt vilde det derfor være, hvis Sagen oftere skulde stille sig saaledes, at Foranstaltninger for det Almene vilde komme i en skærende Modsatning til, hvad der med Billighed ventedes paa et vist Sted efter den hidtil bestaaende Tingenes Orden at kunne være tilstede af Fordele og Besvæmmeligheder. Forøvrigt er det ikke min Hensigt at gennemføre en Kamp med Grunde ligeoverfor den høitærede Ministers Uttringer om dette Anliggende, og det fordi den Mæsse af Grunde, der i saa Fald vilde komme frem, som jeg troer, utilbørlig vilde forlange denne Debat. Det er blot for at anbefale Sagen til Thingets egen gunstige Overveelse, at jeg har taget Ordet i dette Anliggende.

Blechingberg: Naar jeg ved Sagens foregaaende Behandling udtalte mig over det juridiske Spørgsmaal i denne Sag, saa oversaae jeg ingenlunde de Tvivl, som ogsaa den juridiske Side af Sagen kunde frembyde, men jeg udtalte det Resultat, hvortil jeg er kommen ved at bestæftige mig med Acterne. Jeg har paa den anden Side fundet, at disse Acter ere af en saadan Bestaafenhed, at de meget vel kunne retfærdiggjøre den Opinion, der har dannet sig om, at der tilkommer Slagelse Commune den omhandlede Ret, som jeg dog ikke kan anerkjende. Naar der nu i det andet Thing har dannet sig forffjellige Meninger om Størrelsen af den Afhandelsessum, som burde ydes til Slagelse Commune, er der flere Grunde, der føre mig til at understøtte den Indstilling, som en anden æret Rigsdagsmand har gjort til § 3. Jeg henregner deriblandt, hvad jeg allerede har antydet om den Tvivl, som er opstaaet i Henseende til den retlige Anskuelse af Sagen, og som jeg erkjender har sine gode Grunde, endstjøndt jeg er kommen til det Resultat, som jeg har nævnt.